

ضریب تاثیر یا *impact factor* اغلب به صورت مخفف *IF* نشان داده میشود و به صورت میانگین تعداد دفعاتی که مقالات یک مجله در دو سال قبل از آن رفرنس داده می شود تعریف می شود. این شاخص مهمترین و در عین حال کاربردی ترین شاخص ارزیابی مجله ها از نظر *ISI* است. ایمپکت فاکتور به وسیله *Eugene Garfield* (بیانگذار موسسه تامسون *ISI*) بنیان گذاری شد. ایمپکت فاکتور مجلات هر ساله فقط برای مجلاتی که در لیست مجلات تامسون رویترز قرار دارند تعیین می شود. دسترسی به مجله های تحت پوشش فهرست نویسی *ISI* که از طریق وبگاه علم (*Web of Science=WOB*) و یا (*Web of Knowledge=WOK*) امکان پذیر می باشد. دستیابی به این پایگاه و ایمپکت فاکتورها رایگان نیست ولی از طریق دانشگاه قابل دسترسی می باشد. این پایگاه هر سال در ماه ژوئن (ماه ۶ میلادی) ایمپکت فاکتورهای مجلات در سال قبل را منتشر میکند. این ایمپکت فاکتور به مدت یکسال معتبر است یعنی تا انتشار ایمپکت فاکتور سال بعد.....

$$\frac{\text{تعداد استنادات در سال } X}{\text{تعداد مقالات چاپ شده در دو سال قبل از سال } X} \quad \text{نحوه محاسبه:}$$

ایمپکت فاکتورهای مجلات هر ساله در غالب یک فایل اکسل منتشر می شوند. می توان اسامی مجلات در این فایل اکسل را که به صورت مخفف آمده است و یا از روی *ISSN* مجلات جستجو کرد. برای جستجو در فایل اکسل کافی است دکمه های *Ctrl+F* را بزنید و مخفف اسم مجله و یا *ISSN* مجله مورد نظر را تایپ و سپس سرچ نمایید.

Immediacy index یا ضریب تاثیر آنی

این شاخص مربوط به همان سال است و سالهای قبل در آن تاثیری ندارد. بعنوان مثال ضریب آنی برای مجله ای که در سال ۲۰۱۴ منتشر گردیده است، از تقسیم تعداد ارجاعات به مقالات سال ۲۰۱۴ آن مجله به تعداد کل مقالاتی که مجله مذکور در سال ۲۰۱۴ چاپ کرده است.

Cited Half-Life

شاخص نیمه عمر استناد (*Cited Half-Life*) نیمه عمر ارجاعات یا نیمه عمر استناد است و به صورت تعداد سال هایی است که از سال ارزیابی باید به عقب برگشت تا شاهد پنجاه درصد کل ارجاعات به مجله در سال مورد ارزیابی باشیم. به عبارت دیگر، این شاخص مدت زمانی که نیمی از کل استنادات به آن مجله صورت پذیرفته باشد را نشان می دهد و در حقیقت سرعت کاهش میزان ارجاعات به مجله را بیان می کند. بدیهی است که وقتی مقاله های یک مجله ارزش خود را برای

ارجاعات، زود از دست بدهند (مقاله ها سطحی باشند و خیلی زود بی ارزش شوند)، تنها به مقاله های جدید مجله ارجاع داده می شود.

این موضوع باعث می شود که نیمه عمر ارجاعات به مجله کاهش یابد. بنابراین هر چه نیمه عمر ارجاعات به مجله بیشتر باشد، نشان می دهد که ارزش مقاله های مجله در طول زمان بیشتر حفظ شده است و هنوز مورد ارجاع قرار می گیرند. در مجموع هرچه نیمه عمر ارجاعات به یک مجله بیشتر باشد، ارزش مجله بالاتر می رود.